

Sygn. akt III CSK 315/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Maria Szulc (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. R. i J. S.

przeciwko I. S.A. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 września 2016 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 26 lutego 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w (...) zmienił wyrok Sądu Okręgowego w T. zasądzający z tytułu ubezpieczenia majątkowego na rzecz obu powodów kwoty po 163919,20 zł z ustawowymi odsetkami w ten sposób, że zasądził na ich rzecz kwoty po 472896 zł z ustawowymi odsetkami, oraz oddalił w pozostałej części powództwo i apelację powodów.

W skardze kasacyjnej pozwana I. Spółka Akcyjna w W. zaskarżyła powyższy wyrok w części ponad kwotę 472.574,24 zł i zarzuciła naruszenie art. 217 § 1 i 2 w zw. z art. 227 i 381 k.p.c. poprzez oddalenie wniosków dowodowych pozwanego oraz naruszenie przez błędną wykładnię art. 65 § 1 i 2 k.c. w zw. z § 80 ust. 1 i § 80 ust. 6 ogólnych warunków ubezpieczenia. Wniosła o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Poza wykazaniem przesłanek dopuszczalności skargi kasacyjnej określonych w art. 398¹ i 398² k.p.c., skarżący jest zobowiązany do wykazania wymogów określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. Skarga kasacyjna powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona ze wskazaniem czy zostało zaskarżone w całości lub w części i jakiej, przytoczenie jej podstaw i ich uzasadnienie oraz wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany.

Zachowanie powyższych wymagań konstrukcyjnych skargi podlega badaniu przez sąd drugiej instancji i Sąd Najwyższy przy wniesieniu skargi, a uchybienie tym wymaganiom nie podlega sanowaniu, zaś brak któregośkolwiek z elementów skutkuje odrzuceniem skargi *a limine* (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.). Wymagania te powinny być spełnione w sposób kumulatywny, a nadto każde z nich ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione samodzielnie, niezależnie od innych.

Brak podstaw do przyjęcia, że zostało spełnione wymaganie określone w art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c., który nakłada na skarżącego obowiązek - poza oznaczeniem wyroku, od którego skarga jest wniesiona - wskazania, czy wyrok

ten jest zaskarżony w całości lub w części. Skarżąca wskazała „zaskarżam w części ponad kwotę 472.574,24 zł wyrok...”. Takie wskazanie przedmiotu zaskarżenia nie określa, która część wyroku została objęta skargą. Sąd Apelacyjny zasądził na rzecz dwóch powodów kwoty po 472.896 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 czerwca 2009 r., zaś opis zaskarżenia nie odnosi się do treści wyroku i nie pozwala na ustalenie zakresu skargi. Treść zakresu zaskarżenia pokrywa się ze wskazaną wartością przedmiotu zaskarżenia, a jedynie z uzasadnienia tej wartości można wnosić, że jest to inna kwota, niż kwoty zasądzone na rzecz powodów, mimo podobnej wartości. Nie wiadomo zatem w jakiej części wyrok został zaskarżony - czy w stosunku do jednego z powodów w całości, czy w stosunku do obu powodów w części, a jeżeli tak, to w jakiej. Wątpliwości tej nie usuwa również wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, bo dotyczy on jego „zaskarżonej części”. Stwierdzenie, że wyrok został zaskarżony „w części” wyłącza możliwość przyjęcia, że zaskarżeniem został objęty w całości lub w konkretnej części w jego poszczególnych a nie wskazanych punktach. Przyjąć zatem należy, że nie został w skardze określony zakres zaskarżenia, a Sąd Najwyższy nie może tego zakresu domniemywać i wyznaczać sam zakresu rozpoznania sprawy. Określenie zakresu zaskarżenia pozostaje w kompetencji skarżącego i nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w innych częściach skargi dotyczących jej podstaw, argumentów przemawiających za ustaleniem zakresu zaskarżenia.

Z tych względów skarga podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.